

مشروطه بی من و تو جان فمی گیرد

علی قدرتی

گزارش سال ۱۲۹۲

سال نو را ایرانیان با دوبلای طبیعی سیل و زلزله آغاز کردند. سیل بینان کن غرب تهران را شست و برده و نک و روستای فرجزاده آب رفت و پیش از سیم و هفتاد خانه ویران شد. در بیوین زعیرین زلزله ای سهمگین هزار کشته به جا گذاشت و اما لایاه غیرطبیعی نیز همچنان ادامه داشت. کردن دست به شورش زندن و در کرمانشاه پیش کشته از خود و سی کشته از نیروهای دولتی بر جراحته و این در حالی بود که مراسم ازدواج سلطان احمدشاه در کاخ نیاوران با شکوه فراوان برگزار می شد و وزیر مختار انگلیس یک سرویس چاچ خوری طلا و دو راس اسب عربی برای شاه هدیه می برد. کابینه متزلزل علاءالسلطنه ترمیم می شد و وزیران یکی پس از دیگری می آمدند و می فرند و کاری از پیش نمی بروند. کار به جایی رسید که مشتی افغانی مسلح به خود جرات دادند حربمن مزد ایران را بشکنند و تزدیک به پیش است روستای ایرانی را چاچول کنند و زنان و کودکان ایرانی را مشروطه ای می من و تو خان گیرد. مشروطه ای می سازان دل تاریخ هشتم و هیچ شرطی که تا بوده و هست زیر یا من و تو ایستاده و هرگز پشت احساسمن را خالی نکرده و خم به ابرو نیاورده، او که بپرترن از زویمان شاید جای گرفتن در قلب یاک اوست. حاک سرزمین ایران. این من و شایانیم که مشروطه سازان دل تاریخ هشتم و هیچ مشروطه ای می من و تو خان گیرد. مشروطه ای

آنچه مرا به مشروطه نزدیک می سازد پسوند عمق این حادثه تاریخی با مردم و عجین گشتن آن با احساسات پاک مردمی است که سیر از جو زمزمه و ظالم شاهان به دادخواهی برخاستند، عدل را بهانه کردند و بیرق کاوه

بر دوش گرفند و علیه شهادت معاشر شوریدند و پیامی که همیشه در گوش طینی انداز است، پیامی که هرگاه با خود زمزمه می کنم با شور و اثری حاصل جای گرفت آن به فردای ای روش سرزمین ایمسداور می شوم، سرمزمنی که چشم به دستان من و همت شما دارد.

سرزمینی که تا بوده و هست زیر یاک من و تو ایستاده و

هرگز پشت احساسمن را خالی نکرده و خم به ابرو نیاورده، او که بپرترن از زویمان شاید جای گرفتن در قلب یاک اوست. حاک سرزمین ایران. این من و

شایانیم که مشروطه ایرانی را چاچول کنند و زنان و کودکان ایرانی را

مشروطه ای می من و تو خان گیرد. مشروطه ای

در پایخت این مشروطه دستان من و توست و هیچ کافه

فضل الله نوری است. همان که جلال آحمد وی را

سیان برم آزادی و آزادگی می بیند و چه زیان تحسین

می کند نقش آن پیر آزادیخواه اجنبی گیری را بر سر دار

پژوهی که شاید با غور کاره آهنگ علم شد و دست

دشمنان مردم تبدیل شده بودند. نهانی بر بروند

کار به جایی رسید که مشتی افغانی مسلح به خود جرات

دادند حربمن مزد ایران را بشکنند و تزدیک به پیش است

روستای ایرانی را چاچول کنند و زنان و کودکان ایرانی را

بر پایانند.

در پایخت این مشروطه دستان من و توست و هیچ کافه

فضل الله نوری است. تا ایران، ایران است و ایران،

ایران. حقیقتی چنان گذشت این خوبیزی هیچ یکی از

گذاریم هرگز نخواهیم گذشت این خوبیزی هیچ یکی از

سیدیان یا بیان افزار این پیغام لکه دار شد و بیگانه ای

شاد از شکستن. ای اسلام! صد سال از اوین فریاد

کرد تا عالتخواهی می گذرد، فریادی که عدل را بهانه

این فریاد قربانی شد. از عبدالجمیع جوان گرفته تا

بزرگان نهضت مشروطه همه می دانستند که چه

می خواهند و مردم چه خوب یافتدند دوای درد خود را و

چه خوب رسیدند بر حرف از این داده به پیهایانی که: بیار

شود، درد خود را بداند، دوای در را بکشد و زود

در مقام معالجه برآید. محجبه به مردم مشروطه خود را که

در برخاستند و خواستند آزادی و عدل را از چنگال اتابک

فرصت طلب و شاه چاه طلب درآورند. به قول خسرو

کسریخی باید یک نفر به پای خود و پیشند و بایز هم به پا

عنی قرن ها است که به پا می خیزند و بایز هم به پا

خواهند خاست.

* داشتجوی کارشناسی دانشگاه گیلان

اصلاحیه

در مطلب به سوی تجدید در روزنامه ۱۲ اردیبهشت

اشتایه رخ داده که اصلاح می شود.

۱- پدر سید حسن تقی زاده اربابی است.

۲- عبارت رفته به تخفف و تحصیلات حوزوی در

آجگاه در سال ۱۲۵۰ مربوط به پدر ایشان بوده که اشتایه

به تقدیم از زاده شده داده شد.

منیع این مطلب از سیاست ایشان بوده است.

ایرانیان از این مطلب باید رفته باشند.

ایرانیان از این مطلب باید رفته باشند.